

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۱۷ می ۲۰۱۱

عرقیزان در قدرت سهمی ندارند

در مقاله «زحمتکشان کیانند؟» روشن شد که زحمتکشان شامل کارگران، دهقانان، اهل حرفه و پیشه‌وران اند. اینان در افغانستان ۹۵ درصد افراد جامعه را می‌سازند، شب و روز کار می‌کنند و برای ادامه زندگی فرد فرد جامعه، به ساختن بیل، کلنگ، لوازم برقی، لباس، کفش، کلکین، دروازه، میز، چوکی، قلم، کتابچه، خانه، هتل، مکتب، دکان و بالاخره هر چه در اطراف تان می‌بینید، مصروف می‌باشند. گندم، جو، جواری، برنج، لوبیا، نخود، انواع میوه و انواع سبزی تولید می‌کنند، به تربیۀ بز، گوسفند، اسب، قاطر، مرغ و فیل مرغ مصروف اند. با نگاه سرسری می‌توان مشاهده کرد که اگر زحمتکشان یک روز از کار دست بردارند، حرکت جامعه به گل نشسته و کسی نان خوردن خود را پیدا کرده نمی‌تواند. پس حیات و نفس فرد فرد اعضای جامعه به کار و عرق ریزی زحمتکشان بستگی دارد.

اما با اینکه زحمتکشان اکثریت جامعه را می‌سازند (در افغانستان ۹۵ درصد) و با خون و عرق خود چرخ زندگی را به جولان در می‌آورند، اما هیچ یک از آنان در بخش دولتی و بخش خصوصی در قدرت سهمی ندارند. در حکومت هیچ کارگر، دهقان، نجار، آهنگر... و یا فرزندان شان وزیر، معین، رئیس عمومی و مدیر عمومی شده نمی‌توانند. هیچ یک از اینان در پارلمان وکیل نبوده، کرزی در انتسابی‌های مشرانو جرگه خود هیچ یکی از اینان را لست نمی‌کند، در شورا های ولایتی نه خود را کاندید می‌کنند و نه برنده می‌شوند. هیچ یک از اینان در خارنوالی، وزارت عدلیه و محاکم مرکز و ولایات صاحب مقام و چوکی نیستند، در انجوها و کمپنی‌های خصوصی و امنیتی سهامدار، رئیس، مدیر و یا معاون مدیر بوده نمی‌توانند.

زحمتکشانی که در این بخش‌ها استخدام می‌شوند، دریور، آشپز، مستخدم و کارگر بوده که معاشی بالاتر از ده هزار افغانی ندارند. به این صورت می‌بینیم که زحمتکشان عرق می‌ریزند و حاکمان از آن کیف می‌کنند. اینکه زحمتکشان که نماینده ۹۵ درصد افراد جامعه اند، چه وقتی قادر به گرفتن قدرت خواهند شد، مربوط به آگاهی و تشکل پذیری آنان است که در آن صورت از زور و توان خود با خبر شده با به حرکت در آوردن ۹۵ درصد اعضای جامعه به قدرت دست خواهند یافت. این را تاریخ در چند نقطه ای از جهان به اثبات رسانده و ممکن نیست بار دیگر تجربه نشود.

با این که زحمتکشان طی سالها تلاش، تشکل و آگاهی قادر می شوند که قدرت را به دست گیرند، اما این کار آسانی نیست، چون پنج درصد از افراد جامعه که ثروت های شهر و ده را در اختیار دارند، صاحب ارتش، پولیس، محکمه، زندان، قانون و رسانه های جمعی اند. دولت های قدرتمند جهان از آنها حمایت می کنند. لذا دست یافتن ۹۵ درصد اعضای جامعه به قدرت و سرنگون کردن حاکمان ظالم و مستبد کار ساده ای نیست. زحمتکشان برای رسیدن به چنین هدفی باید سالها تلاش کنند تا قادر به جاگزینی قدرت ۹۵ درصد اعضای جامعه به جای ۵ درصد غاصبان قدرت شوند.